

ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Γ. Ζ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΥΛΛΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Γ. ΣΠ. ΜΑΚΡΗΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΕΒΑΣΜΙΟΤΑΤΟΥΣ ΣΥΝΟΔΙΚΟΥΣ

ΤΟ ΒΣΑΔΟΜΕΝΟΝ
ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ
ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΑΡΓΙΑΣ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Σεβασμιώτατοι!

Αναλαμβάνετε μετ' ὀλίγον τὰ ἐπίσημα Ἰγμῶν καθήκοντα ἐν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ. Ἡ ψήφός Σας μέλλει νὰ διευθίνη ἐπὶ ἐν ὁλόκληρον ἔτος τὰς τύχας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας. Πρὸς Ἰγμᾶς δὲ ἀποβλέπει σύμταν τὸ Χριστιανικὸν Πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς τὴν Ἀνωτάτην Ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχήν. Αἱ περιστάσεις ἡμῶς δὲν εἶναι αἰ συνήθεις. Σκάνδαλα τερνττουσι τὰς χριστιανικὰς συνειδήσεις, καὶ τὰ σκάνδαλα ταῦτα δέον νὰ διαλυθῶσι διὰ τῆς ψήφου Σας, διὰ τῆς εὐσεβείας Σας, διὰ τοῦ ζήλου Σας, διὰ τῆς συνέσεώς Σας.

Τὸ Μασονικὸν ζήτημα κρατεῖ μετεώρους πλείστας ψυχάς. Ἡ Ἰγμετέρα Σεβασμιότης ὀφείλει νὰ εἴπῃ ἐπ' αὐτοῦ τὴν τελευταίαν λέξιν -- ἢ νὰ δικαιώσῃ, ἂν ᾖ ναι δίκαιον, τὸν ἀγῶνα τοῦ Σ.β. Πατρῶν καὶ Ἡλείας, ἢ νὰ καταδικάσῃ, ἂν τοῦναντίον. Ἄν ὁ Σ.β. Πατρῶν ἔχῃ δίκαιον νὰ μὴ δέχεται τοὺς Μασόνους εἰς ἔκκλησιαστικὴν κοινωνίαν, τοῦτο δέον νὰ λυθῇ ὀριστικῶς καὶ δι' ὅλην ἐν γένει τὴν Ἐκκλησίαν. Ἄν ὁ ἀρχιεπίσκοπος Χιλκίδος ᾖ ναι ἢ ὄχι Μασόνος, τοῦτο δέον σαφῶς καὶ ἐπισήμως νὰ διαλευκανθῇ -- καὶ νὰ ποδοθῇ ἄγνός καὶ ἀθῶος ὁ Ἱεράρχης εἰς τὴν Ποίμνην του, ἂν πράγματι ᾖ ναι τοιοῦτος, ἢ ὁ Μασόνος νὰ σταλῇ εἰς τὴν Μασονικὴν Στοάν, ἂν ἀποδειχθῇ τοῦναντίον. Καὶ αἱ συνειδήσεις νὰ καθῆσθαι χάσωσι πλέον.

Τὸ ζήτημα τῆς νέας διαιρέσεως τοῦ Κράτους ἐγέννησεν, ὡς εἶπός, καὶ ζήτημα νέας ἐπισκοπικῆς διαιρέσεως. Εἰς τοῦτο δὲ ὄχι ἦττον ἀπαιτεῖται τὸ χριστιανικὸν θάρρος Σας καὶ ἡ εὐσεβὴς συνέσις Σας, ἐν μὴ ἔτι ἀπαξ, ἢ Πολιτεία λακπαυήσῃ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ποδοπατήσῃ τοὺς Κανόνας.

Ἐπισκοπικαὶ ἔδραι χηρέουσι πλείστα. Εἰς ταῦτα θὰ ζητηθῇ νὰ τεθῶσιν οἱ εὐ-

νοούμενο τῶν ἀνθρώπων ἕως καὶ ὄχι τοῦ Χριστοῦ. Θὰ ζητηθῶσιν ἕως δι' αὐτοῦ προσόντα νέα, τὰ ὅποια τὸ Πηδάλιον δὲν γνωρίζει καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἀγνοεῖ. Σεῖς, ὀρθόδοξοι Ἱεράρχαι καὶ τοῦ λόγου τῆς ἀληθείας ὀρθοτομισταί, δείξατε ὅτι δὲν σὰς δελεάζει ὁ κόσμος, δὲν σὰς παρασύρει ἡ πολιτικὴ, δὲν σὰς ἐκπλήττει ἡ κοῦφος γερμανομάθεια καὶ ἡ ἐπιπολοῖα ἀπόκτησις ἐὸς πτυχίου, ἀλλὰ πιστοὶ ἐμμένετε εἰς τοῦ Εὐαγγελίου τὴν διδασκαλίαν καὶ τῆς Ἐκκλησίας τοὺς Κανόνας καὶ ἐκλέγετε ἐν ἀγίῳ Πνεύματι τοὺς ἀνεπιλήπτους καὶ ἀνεγκλήτους, τοὺς διδακτικούς, τοὺς σόφρονας, τοὺς ἀφιλαργύρους, τοὺς ἔχοντας καλὴν μωρτυρίαν ἀπὸ τῶν ἐξῴθεν, τοὺς ζηλωτάς, τοὺς ἀληθεῖς τέλος χριστιανούς, οἵτινες θὰ ᾖναι τῷ ὄντι αὐτοὶ πρῶτοι τὸ ὑπόδειγμα χριστιανικοῦ βίου καὶ ἐναρέτου πολιτείας.

Πρόκειται μεταρρυθμίσεις νὰ τελεσθῶσι, καὶ τὸ μεταρρυθμιστικὸν κληθὲν κόμμα εἶναι ἔτοιμον νὰ ἐπιβάλῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῶν τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπὸ τὴν Ἰγμετέραν σύνεσιν λοιπὸν ἀπαιτεῖται, ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἐκκλησίαν, νὰ ἐγκριθῶσι τὰ καλὰ, νὰ πορριφθῶσι τὰ στρεβλά, νὰ ὑποδειχθῶσι τὰ πρέποντα καὶ νὰ ἐκτελεσθῶσι τὰ προσήκοντα, τὰ ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελίου ἐντελλόμενα καὶ εἰς τὰς Ἱερὰς Πράξεις καὶ τοὺς Κανόνας μὴ ἀντιπίπτοντα.

Ναί, Σεβασμιώτατοι ἡ Ἐκκλησία ἂν μὲνι πολλὰ ἀπὸ τὴν Σεβασμιότητά Σας, ὁ Χριστὸς σταθμίζει πάντας τοὺς ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας Του λόγους Σας καὶ πάσας τὰς πράξεις Σας, καὶ αἱ χριστιανικαὶ συνειδήσεις ἀτενίζουσιν εἰς τὴν εὐσέβειαν καὶ τὸν ζήλον Σας. Μακάριοι Ἰγμεῖς ἂν ἐπιτελέσῃτε ὡς δεῖ τὰ ὑπέρτιμα Ἰγμῶν καθήκοντα, τὰ ὅποια σύγγνωτε ὅτι ἠθέλησε νὰ σὰς ὑπομνήσῃ ἐν γενικαῖς γραμματαῖς.

Ἐν ταπεινῶν σέκνον τῆς Ἰ. Σεβασμιότητος Ἐν Πειραιεῖ, τῇ 15ῃ Σεβρίου 1899.

ΚΑΙΤΟΙ τινὲς τῶν καθημερινῶν ἐφημερίδων ἐζήτησαν ἐν τῇ συνήθει αὐτῶν ἐπιπολαιότητα νὰ γελοιοποιήσωσι, τὸ κατ' αὐτάς, τὰς ἐργασίας τοῦ πρώτου ὑπὲρ τῆς Κυριακῆς ἀργίας Συνεδρίου, οὐχ ἦττον ἢ σπουδαίότης αὐτοῦ μὲνι ἀπαραιεῖτως. Ἡ ἱστορία θέλει τὸ σημειώσῃ ὡς τὸν πρῶτον κοινωνικοπολιτιστικὸν σταθμὸν μετὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν τῷ Συνεδρίῳ τούτῳ τὸ ζήτημα ἐξητάσθη, ὡς δὲν εἶχεν ἐξετασθῇ μέχρι τοῦδε, καὶ οἱ ἐν αὐτῷ παρακαθῆσαντες ἀξίοτιμοι Σύεδροι ἀντελήφθησαν οὐσιωδῶς τὰς βάσεις τοῦ ζητήματος ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων, ὡς εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀντιληφθῇ τις ἐξ ὧν τῶν περὶ Κυριακῆς ἀργίας γραφέντων βιβλίων.

Ἡμεῖς αὐτοί, οἵτινες πρῶτοι ἐγράψαμεν μικροτάτην περὶ Κυριακῆς ἀργίας μονογραφίαν ἐν τῷ Ἔθνεϊ μας, καίτοι ἐνομιζόμενοι ἐπὶ ἐν αὐτῇ ἐξηγητικῶ κατ' ὁλοκληρίαν τὸ ζήτημα, παραστάντες οὐχ ἦττον ἐν τῷ Συνεδρίῳ, εἶδομεν μετ' ἐκπλήξεως ὑπὸ νέαν ὄλως μορφήν τὸ θέμα, ὅπερ μόνον θεωρητικῶς εἶχομεν ἐξαντλήσῃ ἐν τῷ βιβλίῳ μας.

Τὴν αὐτὴν δ' ἐκπλήξιν ἠσθάνθησαν, ὡς παρετηρήσαμεν, καὶ πλείστοι τῶν ἀξιοτίμων Συνέδρων, οἵτινες παρρησια ἐβεβαίωσαν, ὡς ὁ κ. Γουναράκης, «ἐπὶ ἐν τῷ Συνεδρίῳ ἐδιδάχθησαν ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶναι ἀδύνατον νὰ εὔρη τις εἰς τὰ βιβλία.»

Δὲν ὑπῆρξαν λοιπὸν μάταιαι αἱ ἐργασίαι τοῦ Ἀ' Συνεδρίου τῆς Κυριακῆς ἀργίας, ἀλλ' ἔβηκαν, ὡς εἶδει, αὐτάς τὰς πρώτας καὶ οὐσιωδεστάτας βάσεις τοῦ ζητήματος, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὀφείλει ἡ ἐκλεχθεῖσα ἐπιτροπὴ νὰ ἐργασθῇ καὶ νὰ μελετήσῃ, διὰ νὰ μὴ παρουσιασθῇ ἀμελήθητος εἰς τὸ μετ' ὀλίγον ὀρισθὲν νὰ συνέλθῃ Β' Συνεδρίον, τὸ ὁποῖον ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἔχῃ ἐπισημότερον χαρακτῆρα καὶ θάποφανθῇ ὀριστικῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης, ὅστις εἶναι τῷ